

gen ny Dplysning tilstæde, stemme imod vore tidligere Afstemninger, og dertil finder jeg ikke, at der er nogen Grund. Jeg vil derfor stemme imod Forslaget, og det saameget mere, som det efter al Sandsynlighed ikke vil komme til at gaae ud over de paagjældende Personer, da jo Thinget, ved at vedtage det specielle Lovforslag, som foreligger, vil kunne tilstaae dem den Understøttelse, som man anseer for billig.

Marineministeren: Jeg troer, at den ærede Ordfører har misforstaaet mig. Det er slet ikke min Tanke at ville anvende Summen paa en anden Maade, men min Tanke er kun den, at jeg ønsker, at man, naar man stiller 400 Rbd. til Ministeriets Disposition til Understøttelseskasen, da ogsaa vil overlade det til Marineministeren, hvor Meget eller hvor Lidet der deraf skal gives ud i den omhandlede Retning, uden at man derved binder Hænderne paa sig. Jeg har ikke dermed hast til Hensigt at ville tilvinde Marineministeriets Understøttelseskasse en større Sum end den, der var tilstaaet ved 2den Behandling.

Ordføreren: Ja, saa maa jeg have misforstaaet den ærede Minister; er det Tilfældet, at denne Sum kun skal anvendes til disse Opmuddringsbetjente, saa er der for mit Vedkommende Intet til Hinder for at stemme derfor.

G. Winther: Ja, efter denne Erklæring fra den ærede Minister mener jeg ogsaa, at man kan antage Forslager; thi, skulde det vise sig, at den Sum, som indrømmes enhver af disse 4 Betjente, ikke var saa stor, som det maatte have været Thingets Hensigt ved at antage det foreliggende særskilte Forslag, saa stod det jo altid Thinget frit for paany at bringe denne Sag til en bestemt Afgjørelse.

Fscherning: Jeg troer ikke, at vi bør forudsætte, at Summen ikke er tilstrækkelig til det tilsigtede Formaal. Saameget som det maaskee har været nødvendigt at bringe denne Sag frem ved et eget Forslag, saa lidet ønskeligt er det i det Hele taget, at Sager af den Natur skulle bringes frem paa den Maade. Man maa vel lægge Mærke til, at man ved

alle det Slags Sager undergraver det Værn, vi skulle have mod paatrængende Krav ved Hjælp af Administrationen; det bør vi ikke undergrave, vi bør understøtte det. Jeg troer ikke, at der kan være nogen Tvivl om, at jo denne Sum maa være meer end tilstrækkelig, og efter hvad vi have hørt, at Lovforslaget skal gaae ud paa, vil den ogsaa være det. Det forekommer mig, at Sagen nu staaer paa det samme Standpunkt, som tilsvarende Sager tidligere have staaet paa. Ministeriet har begjært en Bevilling af en vis rund Sum, under Forbehold af nærmere at tage de foreliggende Krav under Overveelse; vi have betroet Sagen i det Hænde, og maae modtage den saaledes, som den der bliver afgjort. Have vi senere fundet, at Afgjørelsen ikke svarede til Hensigten, at Billighed eller Retfærdighed have været tilstadesatte, — hvilket jeg ikke troer nogenstunde er kommet frem — men at Omstændigheder have været overseete, som vi troede burde have været tagne i Betragtning, saa have vi senere forsøgt at faae det rettet; men for Diebliffet forekommer det mig, at Sagen staaer simpelt, ved at vi votere for det foreliggende Forslag og holde os til Ministerens Erklæring, at disse 400 Rbd. ingen anden Anvendelse skulle faae end til det tilsigtede Formaal, men at han forbeholder sig selv at dømme om, i hvilket Omfang han vil bruge af disse Midler dertil.

G. Winther: Dersom det skulde være til en Uttring af mig, den ærede sidste Taler har sigtet, da han meente at burde imødegaae en Bemærkning om, at Summen muligviis ikke skulde være stor nok, saa er det en Misforstaaelse af mine Ord; thi jeg har ikke ønsket, at der skulde foreslaaes at bevilge Mere end 400 Rbd. i det Hele, og jeg har endogsaa antaget, at det vilde være tilstrækkeligt, hvis der kun var bevilget 340 Rbd.; men den ærede Ministers Udtalelse gik ud paa, at han aldeles ikke nu kunde sige, hvor Meget disse Personer kunde vente at faae, og jeg meente da, at, hvis Thinget siden, naar det fik Dplysning om, hvor Meget der var tilstaaet Enhver, skulde finde, at Summen for nogle af dem eller for dem alle ikke var saa stor, som Thinget